

II. 2. Zásadní rozšíření počtu lidí (děj)**II. 2. a. Představení Žida (děj)**

S blastyým zabykáním na scénu vpadne Žid, probýbá se pod vahou svého trezoru. Vida ho Nýmand, utíká se schovat (*asi dozadu doprostřed*).

Žid: „Uf. Épfééé.“ *Zastaví se, obezřetně a podezřívavě se rozhlédne.*

Situace:

Nýmand

Dvojka

Trojka Jednička

Žid

Jednička: (*na adresu Žida, popojde krůček dopředu směrem k Ž., aby lépe viděl*)
„Hele, tak přece! Další!“

Trojka: „Asi tu někde rostou.“ *Asi to půjde obhlédnout doprava, jestli tam někde nevyrašil nějaký další.*

Žid se z posledních sil dosouká doprostřed jeviště na nižší rovině, sbodí ze sebe trezor, lehne si na něj.

Žid: „Épfééé. Uf.“

Dvojka: (*přiblíží se k Židovi*) „Jestli mohu...“

Žid: (*vyskočí na nohy, postaví se mezi trezor a Dvojku, brání trezor tělem, pravou rukou zadržuje Dvojku, levou drží trezor, rázně a vlastnicky, s intonací skrblika*)
„Moje!“

Dvojka: *Zastaví, kousek poodstoupí.* „No my vám to nebereme. *Rukou naznačí oprávněnost svého zásahu.* Ale koho vlastně? Kdopak jste?“

Žid: *Narovná se, s důrazem na svou osobu.* „Já jsem především strašně bohatý. *Ohlédne se na Dvojku a odhání jej.* Odstupte si od toho trezoru, mladíku, hezky dozadu.“

Trojka: *Vrací se asi na úroveň Jedničky, také na nižší rovině.* „Bohatý? V jakém

smyslu?“

Žid: *S uspokojením, drží se frajersky za vestičku, intonačně zdůrazňuje číslovky.* „Ve smyslu sta tisíce šilinků, tři set tisíc marek a bezmála půle miliónu rublů! Taky mám šest metrů akcií společnosti Walmex. Je to těžký jak kráva. Jedeš od toho?“ (*zabání Jedničku, který chtěl smyslově poznat trezor z pravé strany*)

Dvojka: *Už se drží v povolené vzdálenosti; s překvapením, zvědavostí v intonaci.* „Že jsem tak smělý, ale k čemu to s sebou všechno taháte?“

Žid: *Zarazí se, chvíli se snaží přebrat si to, ale pak také s překvapením v hlase.* „Nerozumím otázce.“

Dvojka: *Popojde po kružnici o konstantním poloměru a středem v Židovi doleva dopředu až na jeho úroveň. Nějaké gesto, které prozradí, že se teď cítí silný v kramflecích.* „No, chápejte, ne že byste v těchhle dnech zrovna narazil na směnárnu. To se říct nedá.“

Jednička: *S teoretickým zájmem, „badatelsky“.* „Kolega chce vyjádřit, totiž, už jaksi není kde je utratit.“

Žid: (*vyděšeně obejmě trezor a nevěřicně až výhruzně*) „Utratit?!“

Trojka: *Polopaticky, se snahou vysvětlit.* „Co se tu kolegové snaží naznačit, je to, že peníze, tím spíše akcie, ztratily, abychom tak řekli, svou tržní hodnotu.“ *Filosofové zasvěceně přikyvují. Nýmand zvědavě postoupí o krůček dva dopředu.*

Žid: (*rázně se zvedá, oprašuje kolena a intonací toho, kdo má vše naplánované*) „Však s tím já počítám. Jednou zase hodnotu mít budou, ne? Až se situace trochu vyspraví. *Adresně Trojkovi.* A já na tu chvíli budu připravený. Do té doby,“ (*chystá se hodit si trezor na záda*), „si vystačím se zásobou zlata.“

Dvojka: (*skepticky, mírně ironicky; ruce v kapsách*) „No, ono to se zlatem nemusí být o moc lepší...“

Žid: *Překvapeně se zarazí nad Dvojkovou naivitou.* „Se zlatem je to vždycky lepší. *Mávne rukou.* Jste blázen. *Následuje adresování pozdravu, nikoli „blázna“.* Vy, vy, vy a ten vzadu taky. Maucta.“

Nýmand zase utíká co nejdále dozadu a odvrací se. Žid škubne trezorem, zvedá jej na záda,

neunese, padá.

II. 2. b. Pokus získat Žida do filosofické společnosti (diskuse)

- Jednička:** *Strojeně k němu vztahuje ruce.* „Není třeba odcházet, dobrý muži. Chcete fungující společnost? *Ukáže na 2 a 3. Ti přistoupí blíže.* My také! Můžete ji s námi vytvořit!“ (*Chytá se ramen svých dvou druhů, pateticky*) *Zkříží ruce na prsou, ale jednou ukazuje směrem k Ž.* „Spolu s námi můžete být signatářem nové společenské smlouvy!“
- Žid:** (*rázem je na nobou, sbylocky*) „Smlouva? Ha! Já to věděl! *Na Trojku, ten pokrčí rameny.* Kolik chcete? *Na Dvojku, ten couvne.* Kdo za vás ručí? *Na Jedničku, který se nenechá vyvést z míry.* Co píšou malá písmenka?“
- Jednička:** *Mluví pomalu a zřetelně a přechází po velké části pódia.* „Naše smlouva zakládá nové uspořádání. Postoupíte nám část svých práv a my vám zase postoupíme některá svá. *Z levé strany přistoupí – na bezpečnou vzdálenost – k trezoru. Je tedy mezi Dvojkou a Židem.* A můžeme se dohodnout právě třeba na ochraně vašich financí!“
- Trojka:** „Chápejte, je naší povinností zasadit se o obnovení civilizace!“
- Žid:** (*znechucen, mávne rukou*) „Éch, to já znám. To tamti *ukáže rukou někam do neurčita* říkali taky. *K divákům, dramaticky, s napětím.* Ale sotva se otočím zády, už mi jdou po trezoru. *Odplivne si.* Je to banda zlodějů a lakomců! Však jsem měl co dělat, abych je nechal za sebou!“
- Dvojka:** *Ustrašeně, možná až se zajíknutím.* „Koho?“
- Žid:** (*ukazuje na nově přichozí*) „Je. Už jsou tady.“ *Rychle bere trezor a mizí doleva dozadu. To přiměje Nýmanda, aby se utekl do pravého rohu. Filosofové se seskupí na nižší rovině pódia asi na třetině zprava.*